

BETÜL AVUNÇ

Duygu'nun
Doğum Günü
Armağanı

DUYGU'NUN DOĞUM GÜNÜ ARMAĞANI

© 2017, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Betül Avunç
RESİMLEYEN: Orhan Ata
EDİTÖR: Burhan Düzçay

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: 2005
Dördüncü Baskı: Şubat 2017 (2000 adet)
*(Kitabın ilk baskısı Bulut Yayınları, ikinci ve üçüncü baskıları
İş Bankası Kültür Yayınları tarafından gerçekleştirilmiştir.)*

ISBN: 978 - 605 - 9493 - 06 - 2

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

BETÜL AVUNÇ

Duygu'nun Doğum Günü Armağanı

 tudem

Betül Avunç

İstanbul Üniversitesi'nde Klasik Arkeoloji Bölümü'nü bitirdi. Yüksek lisans eğitimini İTÜ Güzel Sanatlar Bölümü'nde tamamladı. Mitolojinin evrensel çekiciliğinden, renkli masal dünyasından esinlenerek kaleme aldığı kitaplarında, geçmişle günümüz arasında

köprüler kurarak okurlarına ilginç serüvenler yaşatmayı, bir yandan da çocukların kültürel gelişimine katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

İstanbul Perisi (roman)

İkiz Gezinler İstanbul'dan Bodrum'a (roman)

İkiz Gezinler İstanbul'da (roman)

İkiz Gezinler Troya'da (roman)

İkiz Gezinler Güneş'in Sarayında (roman)

Duygu'nun Doğum Günü Armağanı (roman)

İÇİNDEKİLER

Kibar Bebek.....	7
Günaydın Kuşlar!.....	9
Koca Kanatların Sahibi.....	13
Dönüşümler Ormanı	19
Defne Ağacı.....	23
Uykusu Bozulan Su Perisi.....	28
Göle Düşen Ateş Topu	34
Güneş'in Oğlu	39
“El Sanatları Perisi”yle Boy Ölçüşmeye Kalkma Sakın”	43
Sarı Kızın Şarkısı	51
Süslü Püslü Periler	57
Kralla Kraliçenin Düğünü	62
Gökkuşığı Pastası.....	66
Kaplumbağa Hızındaki Ağaç Perisi	69
Armağan Paketi.....	71

KİBAR BEBEK

24 Mayıs sabahı erkenden uyandım. Heyecandan içim içime sığmıyordu. Nasıl heyecanlanmam? 24 Mayıs benim güzel Duygu'mun doğum günü. Biricik yeğenim Duygu, tam on yıl önce bugün doğdu. Biricik diyorum, çünkü o benim bu dünyadaki tek kardeşimin tek çocuğu. Hem tek yeğenim oluşuyla, hem de kalbimdeki sevgisiyle benim biricik Duygu'm o.

Duygu'yu ilk kez doğduğu hastanede görmüştüm. Doğar doğmaz hemşireler onu bebek odasına götürmüştü, ben de peşlerinden gitmiştim. Ama kimsenin bebek odasına girmesine izin verilmediği için, ancak odanın camından bakabilmişim minik yeğenime. Asıl tanışmamız daha sonra gerçekleşti.

Hastanede, Duygu'nun annesinin yattığı odada oturuyorduk. Birden bebek hemşiresi kucağında Duygu'yla birlikte kapıda belirdi. O anda o kadar heyecanlandım ki... Hemşire, Duygu'yu annesinin kucağına verirken, odadaki ziyaretçiler yatağın başına toplandı. Herkes bir ağızdan konuşuyor, bebeğin güzelliğini öve öve bitiremiyordu. Bu gürültüde zavallı yeğenimin kafası şişmiş

olmalıydı. Bir ara bir fırsatını bulup Duygu'yu kaptım, odanın sakın bir köşesine gidip oturdum. Sonunda kucağımdaydı işte! Kara gözlü, tombul yanaklı, şipşirin bir bebektir Duygu. O da gözlerini kocaman açmış, dikkatle bana bakıyordu. Kim olduğumu merak etmiş olmalıydı.

“Merhaba Duygu,” dedim, “ben senin halanım.”

Kara gözlerde birer yıldız belirdi, minik dudaklar aralandı:

“Merhaba hala. Tanıştığımıza çok sevindim. Nasılsın?”

Aman ne kibar bir bebektir bu böyle! Doğar doğmaz hatırımı soruyordu!

“İyiyim canım,” dedim. “Sen de çok iyi görünüyorsun.”

İşte Duygu'yla böyle tanıştık ve daha ilk anda birbirimizi çok sevdik.

GÜNAYDIN KUŞLARI!

On yıl öncesinin o tombul yanaklı bebeği, şimdi incecik, uzun boylu, kestane rengi saçları omuzlarına dökülen güzel mi güzel bir kıza dönüştü. İçlerinde yıldızlar parıldayan kocaman kara gözleri ise hiç değişmedi. O gözler, tıpkı bebekliğindeki gibi, büyük bir merakla bakıyor dünyaya hâlâ.

Onuncu yaşına basarken ona çok özel bir doğum günü armağanı vermek istiyorum, ama günlerdir düşünüp durduğum halde, istediğim gibi bir armağan bulamadım henüz. Ne biçim bir halayım ben! 24 Mayıs geldi çattı, bense hâlâ düşünüyorum. İnsan yeğeninini armağanını son güne mi bırakır? Çocuğun hoşuna gidecek bir şey bulup da almaz mı bugüne kadar? Alır tabii, ama benim derdim başka. Ben Duygu'ya parayla satın alınacak sıradan bir armağan vermek istemiyorum ki bu yıl... Çok özel, çok değerli, ömrü boyunca unutamayacağı bir şey vermek istiyorum. İyi ama nasıl bir şey olacak bu? Ah, bir bulsam!

24 Mayıs sabahı bunları düşününe düşününe, yataktan kalkıp balkona çıktım. Bir grup tombul serçe balkon

demirlerine dizilmiş, bekliyordu. Beni görünce hareketlenip cıvıldaşmaya başladılar. Kahvaltı saatinin geldiğini anlamışlardı. Hemen mutfağa koştum, onlar için ayırdığım ekmeği kapıp geldim. Ekmeği minik parçalara

bölerek balkona serpiştirmeye başladığımda, tam karşıdaki yaşlı sakız ağacının dallarına tünemiş diğer serçeler de hızla havalanıp başıma üşüştü. Bir yanımda kuşlar, bir yanımda rengârenk açmış çiçekler, karşımda masmavi deniz... O kadar güzel bir sabahtı ki! İstanbul pırıl pırıl bir güne başlamıştı; denizden gelip geçen bembeyaz vapurları pembeye boyuyordu güneş.

Karınları doyan serçeler birer ikişer uçup gitmeye başlayınca, bu sefer benim karnım acıktı. Mutfağa gidip kendime bir sandviç hazırladım, sütlü kahvemi de yanıma alıp tekrar balkona döndüm. Koltuğuma yerleşip, kahvemden bir yudum içtim. O sırada gözüm denize dalıp çıkan birkaç karabatağa takıldı. Ne ilginç kuşlardır şu karabataklar. Bütün gün suya bata çıka yiyecek arar, karınları doyunca da Haydarpaşa'daki dalgakıranaya dizilip kanatlarını kurutmaya çalışırlar. Vapurla oradan geçerken onları izlemeye bayılırım. O yüzden her zaman dalgakıranı görebileceğim bir yere otururum vapurda. Bu muhteşem bir görüntüdür: Kanatlarını alabildiğince açmış, göğüslerini rüzgâra vermiş, yan yana dizilmiş bir sürü karabatak! Bir keresinde vapur o kadar yakından geçti ki, biz yolcular karabatakların kanatlarından damlayan suları bile görebildik. İşte o anda çocuğun biri, "Anne bak, terli terli rüzgâra çıkmışlar! Üşütecek bu kuşlar!" diye bas bas bağırmişti vapurun içinde.